

U S T A W A

z dnia

o bonie senioralnym¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa warunki bonu senioralnego, zasady jego przyznawania i realizacji.

Art. 2. Bon senioralny to świadczenie w postaci usług wsparcia dla rodzin aktywnych zawodowo w opiece nad osobami, o których mowa w art. 3.

Art. 3. 1. Usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego przysługują osobie, która łącznie spełnia warunki:

- 1) ukończyła 75. rok życia,
- 2) ma niezaspokojone potrzeby w zakresie podstawowych czynności życia codziennego,
- 3) posiada małżonka lub co najmniej jednego zstępnego, o których mowa w art. 5,
- 4) jej średni miesięczny dochód w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 323, z późn. zm.²⁾) w ostatnich trzech miesiącach nie przekracza kwoty 3410 zł

– zwanej dalej „seniorem”.

2. Kryterium dochodowe, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, podlega corocznie weryfikacji przez organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych (Dz. U. poz. 1705 oraz z 2024 r. poz. 834), zwany dalej „organem do spraw polityki senioralnej”, wskaźnikiem waloryzacji, o którym mowa w art. 89 ust. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674 oraz z 2025 r. poz. 718 i 769) w terminie, o którym mowa w art. 88 ust. 1 tej ustawy. Organ do spraw polityki senioralnej ogłasza zweryfikowane kryteria dochodowe w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie do końca lutego.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 858, 1615, 1871 oraz z 2025 r. poz. 619 i 620.

3. Zstępnym, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest osoba w linii prostej do drugiego stopnia dla seniora.

Art. 4. 1. Bon senioralny nie przysługuje seniorowi korzystającemu:

- 1) ze świadczenia wspierającego określonego w ustawie z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1429 i 2760 oraz z 2025 r. poz. 619), lub
- 2) z usługi sąsiedzkiej określonej w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283 i 1572 oraz z 2025 r. poz. 620 i 718), lub
- 3) ze specjalistycznej usługi opiekuńczej w ośrodkach wsparcia, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, lub
- 4) z całodobowej opieki stacjonarnej świadczonej w domu pomocy społecznej, określonej w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, lub
- 5) z całodobowej opieki stacjonarnej świadczonej w zakładzie opiekuńczo-leczniczym lub zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym, lub
- 6) z całodobowej opieki świadczonej osobom niepełnosprawnym, przewlekłe chorym lub osobom w podeszłym wieku, o której mowa w art. 67–69 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, lub
- 7) z całodobowej opieki świadczonej przez inną instytucję, niż wskazane w pkt 4–6, lub
- 8) z instytucjonalnej opieki dziennej.

2. Bon senioralny przysługuje pomimo zaistnienia przypadków określonych w ust. 1 pkt 3–8, jeżeli usługa lub opieka ma charakter doraźny i trwa nie dłużej niż 14 dni.

Art. 5. 1. Bon senioralny na usługi wsparcia dla seniora otrzymuje jego małżonek lub zstępny, na którym zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2809 oraz z 2025 r. poz. 897) ciąży obowiązek alimentacyjny, oraz który od co najmniej 3 miesięcy przed złożeniem wniosku:

- 1) pozostaje w zatrudnieniu na podstawie stosunku pracy, stosunku służbowego oraz umowy o pracę nakładczą, lub
- 2) prowadzi działalność gospodarczą, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.³⁾), lub
- 3) świadczy usługi na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia lub umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222, 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622 i 769.

– Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237 oraz z 2025 r. poz. 769), stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zlecenia, lub

- 4) osiąga dochód z działalności rolniczej z działów specjalnych produkcji rolnej lub jest pomocnikiem rolnika w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2025 r. poz. 197, 620 i 621), lub
 - 5) przebywa na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, uzupełniającym urlopie macierzyńskim, urlopie rodzicielskim lub urlopie ojcowskim
- zwany dalej „uprawnionym”.

2. Dochód uprawnionego w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, przeciętnie w okresie 3 miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku:

- 1) nie może być niższy niż 3500 zł oraz wyższy niż 6700 zł – w przypadku, gdy prowadzi on jednoosobowe gospodarstwo domowe;
- 2) łącznie z dochodami pozostałych członków gospodarstwa domowego nie może przekraczać 10 000 zł – w przypadku, gdy prowadzi on wieloosobowe gospodarstwo domowe.

3. Wysokość dochodu z gospodarstwa rolnego ustala się na podstawie oświadczenia uprawnionego o powierzchni gospodarstwa rolnego jako iloczyn powierzchni gruntów w hektarach przeliczeniowych i kwoty dochodu z 1 hektara przeliczeniowego ogłaszanej lub ustalonej na podstawie art. 9 ust. 6–8 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

4. Kryteria dochodowe, o których mowa w ust. 2, podlegają corocznie weryfikacji przez organ do spraw polityki senioralnej wskaźnikiem obliczonym jako iloraz minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego dla roku, do którego stosuje się weryfikację, przez minimalne wynagrodzenie za pracę za rok poprzedni, w terminach, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773). Organ do spraw polityki senioralnej ogłasza zweryfikowane kryteria dochodowe w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów, o którym mowa w art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

5. Uprawnionym jest także osoba, o której mowa w ust. 1 pkt 1, która podjęła zatrudnienie, lub osoba, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, która rozpoczęła świadczenie usług lub prowadzenie działalności, w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku

o przyznanie bonu senioralnego, i do dnia złożenia wniosku nie osiągnęła dochodu z tego tytułu albo osiąga dochód w okresie krótszym niż 3 miesiące.

Art. 6. 1. Seniozem lub uprawnionym może być:

- 1) obywatel polski, lub
- 2) cudzoziemiec:
 - a) który jest obywatelem Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo Konfederacji Szwajcarskiej, lub
 - b) jeżeli wynika to z wiążących Rzeczpospolitą Polską dwustronnych umów międzynarodowych o zabezpieczeniu społecznym, lub
 - c) przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będący obywatelem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. b, d, e lub f umowy z dnia 24 stycznia 2020 r. o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz. Urz. UE L 29 z 31.01.2020, str. 7, z późn. zm.).

2. Bon senioralny przysługuje, jeżeli osoby, o których mowa w ust. 1, mają miejsce pobytu lub zamieszkują terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres, w którym senior korzysta z bonu senioralnego.

Art. 7. Jeżeli wniosek o przyznanie bonu senioralnego złożył uprawniony pobierający zasiłek dla opiekuna, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz. U. z 2024 r. poz. 246 i 1238) lub pobierający świadczenie pielęgnacyjne na seniora, organ odmawia wszczęcia postępowania.

Art. 8. W sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769).

Rozdział 2

Bon senioralny

Art. 9. 1. Maksymalna wartość bonu senioralnego wynosi 2150 zł miesięcznie, odpowiednio do przyznanej liczby godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego.

2. Wartość bonu senioralnego nie podlega:

- 1) wymianie na gotówkę, inne prawne środki płatnicze oraz inne środki wymiany;

2) przeniesieniu na inną osobę.

3. Wartość bonu senioralnego, która nie została wykorzystana w danym miesiącu, nie przechodzi na kolejne miesiące, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Jeżeli niewykorzystanie bonu senioralnego wynikało z działania siły wyższej, liczba niewykorzystanych godzin usług wsparcia przechodzi na kolejne miesiące realizacji bonu senioralnego na rzecz seniora.

5. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 15 października podwyższyć wartość bonu senioralnego od dnia 1 stycznia roku następnego, mając na względzie:

- 1) wysokość minimalnego wynagrodzenia w roku następnym;
- 2) wysokość minimalnej stawki godzinowej w roku następnym;
- 3) wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w roku poprzedzającym oraz w pierwszym półroczu roku, w którym zostanie wydane rozporządzenie, ogłoszony przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”;
- 4) informację o wskaźniku cen towarów i usług konsumpcyjnych oraz wskaźniku średniorocznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej prognozowanych na rok następny, przyjętych do opracowania projektu ustawy budżetowej;
- 5) wysokość przeciętnego wynagrodzenia w pierwszym i drugim kwartale roku, w którym zostanie wydane rozporządzenie, ogłoszona przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”;
- 6) informację o ustalonych przez gminy w roku poprzedzającym stawkach za godzinę usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego.

Art. 10. 1. Ustalenie wartości bonu senioralnego następuje na podstawie oceny poziomu niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego seniora.

2. Ocenę, o której mowa w ust. 1, dokonuje się w skali punktowej, w której 60 punktów oznacza najwyższy możliwy w skali poziom niezaspokojonych potrzeb, zaś 0 punktów – najniższy poziom niezaspokojonych potrzeb.

3. Ocena, o której mowa w ust. 1, odbywa się z uwzględnieniem kwestionariusza oceny poziomu niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego, zwanego dalej „kwestionariuszem”.

4. Uprawniony dołącza kwestionariusz do wniosku o przyznanie bonu senioralnego. W przypadku przyznania bonu senioralnego, kwestionariusz udostępnia się niezwłocznie

osobie świadczącej usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego na potrzeby weryfikacji, o której mowa w art. 11, i w celu prawidłowego świadczenia usług, przy zachowaniu ochrony danych osobowych.

5. Kwestionariusz zawiera co najmniej:

- 1) dane seniora:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) adres miejsca zamieszkania;
- 2) datę wypełnienia kwestionariusza;
- 3) pytania dotyczące samodzielności w zakresie podstawowych czynności życia codziennego oraz potrzeb w zakresie, o którym mowa w art. 15;
- 4) dodatkowe informacje dotyczące sytuacji życiowej, w tym mieszkaniowej seniora.

6. Pytania i informacje, o których mowa w ust. 5 pkt 3 i 4, mogą dotyczyć zdrowia seniora w zakresie niezbędnym dla rzetelnej oceny potrzeb seniora dotyczących jego podstawowych czynności życia codziennego.

7. Jeżeli ocena, o której mowa w ust. 1, została przeprowadzona w sposób zautomatyzowany, w przypadku wniesienia odwołania od decyzji wydanej wskutek tej oceny, ponowną ocenę przeprowadza osoba fizyczna.

8. Organ do spraw polityki senioralnej może określić system lub wydać instrukcje dotyczące przyznawania punktów, o których mowa w ust. 2. Mając na względzie wiarygodność oceny, o której mowa w ust. 1, organ do spraw polityki senioralnej może określić, że treść systemu lub instrukcji jest niejawną.

Art. 11. 1. Zgodność treści kwestionariusza ze stanem faktycznym weryfikuje osoba świadcząca usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego podczas pierwszej wizyty u seniora.

2. Osoba świadcząca usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego niezwłocznie po weryfikacji, o której mowa w ust. 1, składa podmiotowi realizującemu bon senioralny oświadczenie o zgodności stanu faktycznego z treścią kwestionariusza, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Jeżeli stan faktyczny jest niezgodny z treścią kwestionariusza, osoba świadcząca usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego niezwłocznie informuje o tym podmiot realizujący bon senioralny, odstępując od złożenia oświadczenia. Podmiot realizujący bon senioralny

niezwłocznie zawiadamia o tym właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), wskazując zakres stwierdzonej niezgodności.

3. W przypadku, jeżeli osoba świadcząca usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego poinformuje, że stwierdzony stan faktyczny jest niezgodny z kwestionariuszem, wójt (burmistrz, prezydent miasta) niezwłocznie wznawia postępowanie w sprawie przyznania bonu senioralnego. Przepis art. 32 stosuje się odpowiednio.

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) może przeprowadzić weryfikację zgodności kwestionariusza ze stanem faktycznym w każdym czasie, w tym w toku postępowania w sprawie przyznania bonu senioralnego. Przepis art. 25 stosuje się odpowiednio.

5. Prezes Rady Ministrów może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowe zasady i sposób przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze sprawność działania i potrzebę dokładnego ustalenia stanu faktycznego sprawy.

Art. 12. 1. W przypadku zmiany poziomu niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego seniora po przyznaniu bonu senioralnego, senior, uprawniony lub osoba wykonująca usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego niezwłocznie informuje o tym podmiot realizujący bon senioralny lub wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Podmiot realizujący bon senioralny niezwłocznie zawiadamia o tym fakcie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) po uzyskaniu informacji, o której mowa w ust. 1, wszczyna postępowanie w sprawie zmiany albo uchYLENIA decyzji w sprawie przyznania bonu senioralnego i dokonuje niezwłocznie weryfikacji poziomu niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego seniora. Przepisy art. 19–33 stosuje się odpowiednio.

Art. 13. 1. Bon senioralny przyznaje się seniorowi, który otrzymał w ramach oceny poziomu niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego od 11 do 60 punktów.

2. Seniorowi od 75. do 79. roku życia, który otrzymał w skali niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego:

- 1) od 11 do 20 punktów – przysługuje od 4 do 7 godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego miesięcznie;
- 2) od 21 do 35 punktów – przysługuje od 8 do 14 godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego miesięcznie;

- 3) od 36 do 50 punktów – przysługuje od 15 do 22 godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego miesięcznie;
- 4) od 51 do 60 punktów – przysługuje od 23 do 30 godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego miesięcznie.

3. Seniorowi od 80. do 84. roku życia, który otrzymał w skali niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego:

- 1) od 11 do 20 punktów – przysługuje od 4 do 10 godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego miesięcznie;
- 2) od 21 do 35 punktów – przysługuje od 11 do 19 godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego miesięcznie;
- 3) od 36 do 50 punktów – przysługuje od 20 do 29 godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego miesięcznie;
- 4) od 51 do 60 punktów – przysługuje od 30 do 40 godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego miesięcznie.

4. Seniorowi od 85. roku życia, który otrzymał w skali niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego:

- 1) od 11 do 20 punktów – przysługuje od 4 do 12 godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego miesięcznie;
- 2) od 21 do 35 punktów – przysługuje od 13 do 24 godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego miesięcznie;
- 3) od 36 do 50 punktów – przysługuje od 25 do 36 godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego miesięcznie;
- 4) od 51 do 60 punktów – przysługuje od 37 do 50 godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego miesięcznie.

Art. 14. 1. Usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego określone w art. 15, mogą być realizowane wspólnie (jednocześnie) dla seniorów zamieszkujących razem.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, świadczone godziny usług wsparcia w ramach bonu senioralnego uwzględnia się solidarnie w ramach godzin usług wsparcia przysługujących miesięcznie tym seniorom w ramach bonu senioralnego.

Art. 15. 1. Usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego obejmują zaspokojenie podstawowych codziennych potrzeb życiowych seniora, w tym:

- 1) wsparcie korzystania ze świadczeń zdrowotnych, lub

- 2) podstawową opiekę higieniczno-pielęgniacyjną, lub
- 3) zapewnienie kontaktów z otoczeniem, w tym aktywizację intelektualną lub ruchową.

2. Jeżeli charakter usługi na to pozwala, może być ona świadczona przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.

3. W ramach zaspokojenia podstawowych codziennych potrzeb życiowych seniora mogą być w szczególności świadczone usługi w postaci pomocy seniorowi:

- 1) w zakupach i dostarczaniu niezbędnych produktów, w szczególności żywności, środków czystości, środków higienicznych;
- 2) w przygotowywaniu posiłków;
- 3) w spożywaniu przez niego posiłków;
- 4) w zlecaniu lub organizacji czynności gospodarczych lub porządkowych w miejscu zamieszkania albo w miejscu pobytu seniora;
- 5) w terminowym uiszczaniu podatków lub opłat;
- 6) w organizacji napraw w miejscu zamieszkania albo w miejscu pobytu seniora;
- 7) w opiece nad zwierzęciem domowym;
- 8) w opiece nad roślinami domowymi.

4. W ramach wsparcia korzystania ze świadczeń zdrowotnych mogą być świadczone usługi w postaci pomocy seniorowi:

- 1) w uzgadnianiu terminów wizyt lekarskich lub badań diagnostycznych oraz monitorowanie ich realizacji;
- 2) w kupnie leków;
- 3) w dotarciu do podmiotów leczniczych i powrocie z nich;
- 4) w organizacji leczenia uzdrowiskowego.

5. W ramach podstawowej opieki higieniczno-pielęgniacyjnej mogą być świadczone seniorowi usługi w postaci:

- 1) pomocy w myciu i kąpieli;
- 2) czesania;
- 3) pomocy przy higienie jamy ustnej i uszu;
- 4) pomocy w pielęgnacji twarzy;
- 5) pielęgnacji paznokci rąk i nóg;
- 6) pomocy w ubieraniu się;
- 7) pomocy w załatwianiu czynności fizjologicznych;
- 8) monitorowania przyjmowania leków;

9) pomocy w pomiarze temperatury, ciśnienia lub poziomu cukru.

6. W ramach zapewnienia kontaktów z otoczeniem mogą być świadczone seniorowi usługi w postaci:

- 1) pomocy w załatwianiu spraw urzędowych lub spraw w punktach usługowych;
- 2) pomocy w uczestniczeniu w formach partycypacji społecznej;
- 3) pomocy w dotarciu na uroczystości rodzinne i powrocie z nich;
- 4) organizacji oraz towarzyszenia podczas aktywności fizycznej, w tym na spacerze;
- 5) pomocy w dotarciu na tereny zielone i powrocie z nich;
- 6) uczestnictwa w grach intelektualnych lub sportowych z seniorem;
- 7) czytania prasy i książek;
- 8) organizowania czasu wolnego;
- 9) pomocy w korzystaniu z instytucji kultury lub rekreacji;
- 10) pomocy w uczestnictwie w praktykach religijnych;
- 11) pomocy w uczestnictwie w spotkaniach organizacji społecznych;
- 12) pomocy w uczestnictwie w wydarzeniach kulturalnych lub sportowych.

7. Jeżeli do wykonania usług wsparcia, o których mowa w ust. 3–6, niezbędne jest kupno towaru lub usług przez osobę świadczącą usługi wsparcia, dokonuje się go ze środków pieniężnych seniora za jego uprzednią zgodą potwierdzoną na piśmie, w tym określającą wysokość środków. Osoba świadcząca usługi wsparcia potwierdza na piśmie seniorowi otrzymanie środków pieniężnych, w tym ich wysokość, oraz przekazuje seniorowi dowód płatności. Osoba świadcząca usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego składa zgodę seniora oraz kopię dowodu płatności podmiotowi realizującemu bon senioralny, w terminie 7 dni od dnia płatności.

8. Przy świadczeniu usług wsparcia w ramach bonu senioralnego należy kierować się dobrostanem seniora.

Art. 16. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób realizacji usług wsparcia w ramach bonu senioralnego, w tym standardy tych usług oraz sposób ich wykonania, mając na względzie zapewnienie jednolitości ich realizacji i postępowania przez osoby je wykonujące oraz dobrostan seniora.

Art. 17. 1. Gmina prowadzi elektroniczną ewidencję udzielonych godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego.

2. Osoby świadczące usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego niezwłocznie odnotowują w ewidencji udzielone przez siebie usługi wsparcia oraz ich rodzaj, nie później niż w terminie 3 dni od dnia ich udzielenia.

3. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1, oraz zakres informacji, jakie podlegają w niej umieszczeniu, mając na względzie potrzebę właściwego nadzoru nad udzielanymi usługami wsparcia w ramach bonu senioralnego oraz efektywne prowadzenie polityki senioralnej.

Art. 18. 1. Senior ma prawo do oceny usług wsparcia w ramach bonu senioralnego.

2. Gmina zapewnia każdemu seniorowi możliwość złożenia oceny świadczonych na jego rzecz usług wsparcia w ramach bonu senioralnego. Gmina w szczególności zwraca się o taką ocenę niezwłocznie po upływie roku od dnia wydania decyzji w sprawie przyznania bonu senioralnego lub od dnia ostatniej oceny.

3. Oceny, o których mowa w ust. 1 i 2, gmina uwzględnia przy realizacji bonu senioralnego oraz w sprawozdaniu gminy, o którym mowa w art. 37 ust. 2 pkt 1.

Rozdział 3

Postępowanie w sprawie bonu senioralnego

Art. 19. 1. Przyznanie bonu senioralnego oraz określenie jego wartości i rodzaju usług wsparcia następuje na wniosek uprawnionego składany do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gminy właściwej ze względu na miejsce zamieszkania albo miejsce pobytu seniora.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) określa wartość bonu senioralnego i rodzaj usług wsparcia:

- 1) uwzględniając w szczególności informacje wynikające z wniosku o przyznanie bonu senioralnego, w tym z kwestionariusza oceny poziomu niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego seniora, jak też fakty znane z urzędu;
- 2) kierując się w szczególności zapewnieniem dobrostanu seniorów i wsparciem aktywności zawodowej uprawnionych.

Art. 20. 1. Wniosek o przyznanie bonu senioralnego zawiera:

- 1) dane uprawnionego:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL albo, jeżeli nie nadano tego numeru, datę urodzenia, serię i numer dowodu osobistego lub numer paszportu,

- c) adres miejsca zamieszkania, albo adres miejsca pobytu lub ostatniego miejsca zamieszkania – w przypadku osoby nieposiadającej adresu miejsca zamieszkania,
 - d) adres do doręczeń, jeżeli jest inny niż wskazany w lit. c,
 - e) adres poczty elektronicznej, o ile posiada,
 - f) numer telefonu, o ile posiada;
- 2) dane seniora:
- a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL albo, jeżeli nie nadano tego numeru, datę urodzenia, serię i numer dowodu osobistego lub numer paszportu,
 - c) adres miejsca zamieszkania albo miejsca pobytu,
 - d) adres do doręczeń, jeżeli jest inny niż wskazany w lit. c,
 - e) adres poczty elektronicznej, o ile posiada,
 - f) numer telefonu, o ile posiada;
- 3) oświadczenie uprawnionego, że senior ma niezaspokojone potrzeby w zakresie podstawowych czynności życia codziennego;
- 4) dane dotyczące sytuacji rodzinnej seniora;
- 5) wskazanie preferowanych dni tygodnia i godzin przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w art. 25 ust. 1, zapewniających obecność seniora pod adresem, o którym mowa w pkt 2 lit. c;
- 6) informację o złożeniu wniosku o przyznanie bonu senioralnego na rzecz innego seniora wraz z podaniem jego danych, o których mowa w pkt 2 lit. a–c, oraz ze wskazaniem wartości przyznanego bonu senioralnego, o ile dotyczy, lub
- 7) informację o przyznaniu bonu senioralnego na rzecz innego seniora, który zamieszkuje z seniorem, na rzecz którego składany jest wniosek o przyznanie bonu senioralnego wraz z podaniem jego danych, o których mowa w pkt 2 lit. a–c, oraz ze wskazaniem wartości przyznanego bonu senioralnego;
- 8) zgodę na przetwarzanie danych osobowych;
- 9) podpis uprawnionego, który składa wniosek o przyznanie bonu senioralnego.
2. Do wniosku o przyznanie bonu senioralnego należy dołączyć:
- 1) wypełniony kwestionariusz;
 - 2) oświadczenie o dochodach uprawnionego w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, obejmujące przeciętny dochód z 3 miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku o przyznanie bonu senioralnego;

- 3) oświadczenie o dochodach seniora, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4;
- 4) oświadczenie, że senior wyraził zgodę na złożenie wniosku o przyznanie bonu senioralnego przez uprawnionego składającego wniosek, w tym na przetwarzanie danych osobowych seniora na potrzeby rozpatrzenia i realizacji wniosku;
- 5) oświadczenie o podjęciu zatrudnienia lub rozpoczęciu świadczenia usług lub prowadzeniu działalności, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, wraz ze wskazaniem daty, i o przewidywanej wysokości dochodu w przypadku braku dochodu z tego tytułu albo osiągnięcia dochodu w okresie krótszym niż 3 miesiące; nazwy pracodawcy, zleceniodawcy, usługodawcy lub informacji potwierdzającej prowadzenie działalności gospodarczej – w przypadku uprawnionego, o którym mowa w art. 5 ust. 5.

3. Informacje przedstawione we wniosku i w załącznikach do wniosku składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści:

„Jestem świadomy/świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Na żądanie wójta (burmistrza, prezydenta miasta) uprawniony jest zobowiązany do przedstawienia, w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 7 dni od dnia doręczenia żądania, dokumentów:

- 1) stanowiących podstawę obliczenia dochodów, o których wysokości uprawniony oświadczył;
- 2) potwierdzających spełnienie przesłanki, o której mowa w art. 6 ust. 1;
- 3) potwierdzających wiek seniora.

Art. 21. 1. Wniosek o przyznanie bonu senioralnego składa się w postaci elektronicznej za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513 i 1932) albo papierowej.

2. Wnioski o przyznanie bonu senioralnego wraz z załącznikami mogą być składane i rozpatrywane w postaci elektronicznej w systemach teleinformatycznych podanych w informacji organu do spraw polityki senioralnej zamieszczonej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego organ do spraw polityki senioralnej, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany w postaci elektronicznej opatruje się:

- 1) kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym, albo
- 2) innym podpisem elektronicznym zapewniającym autentyczność wniosku i załączników, w tym oświadczeń, jeżeli są przesyłane za pomocą oprogramowania interfejsowego dostępnego na stronie, której adres jest podany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego organ do spraw polityki senioralnej.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o przyznanie bonu senioralnego uwzględniając informacje określone w art. 20 ust. 1–3, mając na względzie zachowanie przejrzystości i kompletności wniosku, oraz
- 2) wzór kwestionariusza, mając na uwadze konieczność zapewnienia rzetelności i kompleksowości przeprowadzonej oceny poziomu niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego seniora i ustalenia stanu faktycznego.

Art. 22. Minister właściwy do spraw informatyzacji może udostępnić usługę umożliwiającą złożenie za jej pośrednictwem wniosku o przyznanie bonu senioralnego, wraz z załącznikami, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przy użyciu aplikacji mObywatel w rozumieniu ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. z 2024 r. poz. 1275 i 1717).

Art. 23. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do składania wniosków o przyznanie bonu senioralnego i ustalania dochodów stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych.

Art. 24. Jeżeli wniosek o przyznanie bonu senioralnego został złożony przez więcej niż jednego uprawnionego na rzecz tego samego seniora, sprawy z wniosków o przyznanie bonu senioralnego łączy się do wspólnego rozpatrzenia. Przepis art. 62 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się.

Art. 25. 1. Weryfikacja złożonego wniosku o przyznanie bonu senioralnego jest przeprowadzana indywidualnie, odrębnie dla każdego seniora.

2. Weryfikacja, o której mowa w ust 1, obejmuje ocenę poziomu niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego seniora na podstawie kwestionariusza.

3. W związku z oceną, o której mowa w ust. 2, może zostać w szczególności przeprowadzona:

- 1) rozmowa z seniorem lub uprawnionym, w tym przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej zapewniających komunikację w czasie rzeczywistym;
- 2) wizyta w miejscu zamieszkania albo miejscu pobytu seniora.

4. Rozmowę lub wizytę, o których mowa w ust. 3, przeprowadza osoba upoważniona przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

5. Z czynności, o których mowa w ust. 3, przeprowadzonych w kontakcie bezpośrednim sporządza się protokół.

6. Można odstąpić od weryfikacji wniosku, o której mowa w ust. 1, jeżeli posiadane przez organ informacje, w szczególności pozyskane we wcześniejszych postępowaniach, pozwalają w całości dokonać oceny, o której mowa w ust. 2.

7. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) odmawia przyznania bonu senioralnego w przypadku wyrażenia braku zgody na przeprowadzenie oceny poziomu niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego przez seniora. Ponadto wójt (burmistrz, prezydent miasta) może odmówić przyznania bonu senioralnego, jeżeli przeprowadzenie oceny jest niemożliwe z przyczyn zależnych od seniora lub uprawnionego.

Art. 26. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) załatwia sprawę z wniosku o przyznanie bonu senioralnego niezwłocznie, jednakże w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 27. 1. W sprawie przyznania bonu senioralnego wójt (burmistrz, prezydent miasta) wydaje decyzję administracyjną.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wydawana jest na wniosek uprawnionego.

3. Stronami postępowania w sprawie przyznania bonu senioralnego są uprawniony, który złożył wniosek, i senior.

4. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje stronom odwołanie do wojewody.

Art. 28. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) może upoważnić pisemnie swojego zastępcę, pracownika urzędu gminy albo kierownika lub dyrektora podmiotu, o którym mowa w art. 34 ust. 3, a także na wniosek kierownika lub dyrektora tych jednostek – innego pracownika, do prowadzenia postępowań w sprawach przyznania bonu senioralnego, w tym do wydawania decyzji w jego imieniu.

Art. 29. 1. Decyzja o przyznaniu bonu senioralnego jest wydawana bezterminowo, z zastrzeżeniem art. 30, chyba że okoliczności sprawy uzasadniają wydanie decyzji z określeniem okresu realizacji bonu senioralnego na rzecz seniora.

2. Decyzja o przyznaniu bonu senioralnego określa:

- 1) imię i nazwisko seniora;
- 2) imię i nazwisko uprawnionego, z którego wniosku rozpatrzono sprawę;
- 3) wskazanie adresu zamieszkania albo miejsca pobytu seniora;
- 4) wynik punktowy oceny poziomu niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego;
- 5) liczbę godzin usług wsparcia realizowanych w ramach bonu senioralnego;
- 6) wartość bonu senioralnego, odpowiednio do przyznanej liczby godzin usług wsparcia w ramach bonu senioralnego;
- 7) rodzaj usług wsparcia realizowanych w ramach bonu senioralnego, o których mowa w art. 15;
- 8) wskazanie terminu rozpoczęcia realizacji bonu senioralnego.

3. Wartość bonu senioralnego przysługującą za niepełny miesiąc ustala się dzieląc wartość przyznanego bonu senioralnego przez liczbę 30, natomiast otrzymaną wartość mnoży się przez liczbę dni kalendarzowych, za które bon senioralny przysługuje. Kwotę przelicza się na liczbę godzin z zaokrągleniem do pełnej godziny w górę.

4. W decyzji o przyznaniu bonu senioralnego poucza się o sposobie jego realizacji w gminie, w tym sposobie ustalenia osoby świadczącej usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego oraz dni i godzin ich świadczenia, jak również o treści art. 31 ust. 6.

5. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 8, wójt (burmistrz, prezydent miasta) określa uwzględniając pilność potrzeb seniora w zakresie podstawowych czynności życia codziennego, jego wiek i stan zdrowotny, kolejność złożonych wniosków oraz liczbę dostępnych i przewidywanych godzin usług wsparcia w dyspozycji gminy, przy czym nie może być on dalszy niż 6 miesięcy od dnia wydania decyzji.

Art. 30. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) niezwłocznie po upływie odpowiednio roku od wydania decyzji lub ostatniej weryfikacji, dokonuje weryfikacji okoliczności faktycznych stanowiących podstawę do jej wydania, w tym weryfikacji poziomu niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego seniora. Przepis art. 25 stosuje się odpowiednio. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) może zobowiązać uprawnionego do złożenia

aktualnej wersji kwestionariusza, w terminie nie krótszym niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązania, pod rygorem wygaśnięcia decyzji o przyznaniu bonu senioralnego.

Art. 31. 1. Decyzja o przyznaniu bonu senioralnego wygasa w przypadkach, w których senior:

- 1) osiągnie w okresie 3 miesięcy średniomiesięczny dochód powyżej kwoty wskazanej w art. 3 ust. 1 pkt 4;
- 2) uzyska świadczenie, o którym mowa w art. 4;
- 3) uzyska trwale zaspokojenie potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego, o których mowa w art. 15, niewymagające świadczenia usług wspierających.

2. Decyzja o przyznaniu bonu senioralnego wygasa w przypadkach, w których uprawniony:

- 1) osiągnie w okresie 3 miesięcy średniomiesięczny dochód powyżej kwot wskazanych w art. 5 ust. 2;
- 2) utracił na okres co najmniej 3 miesięcy źródło dochodu, o którym mowa w art. 5 ust. 1, uprawniające do otrzymania bonu senioralnego.

3. Decyzja o przyznaniu bonu senioralnego wygasa, jeżeli senior lub uprawniony przestał spełniać warunek określony w art. 6.

4. Decyzja o przyznaniu bonu senioralnego może wygasnąć w przypadku:

- 1) stwierdzenia przez gminę korzystania z bonu senioralnego niezgodnie z przeznaczeniem, lub
- 2) braku współdziałania z osobą świadczącą usługi wsparcia w realizacji bonu senioralnego uprawnionego lub członków rodziny seniora wspólnie z nim zamieszkujących, lub
- 3) niepodjęcia lub przerwania korzystania z bonu senioralnego z winy seniora.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 24, organ umarza postępowanie w sprawie wygaśnięcia decyzji, jeżeli inny uprawniony będący stroną postępowania w sprawie przyznania bonu senioralnego spełnia warunek, o którym mowa w art. 5 i 6.

6. Senior lub uprawniony, w terminie 7 dni od zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1–3, jest zobowiązany poinformować w formie pisemnej o tych okolicznościach wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo miejsce pobytu seniora.

7. Wygaśnięcie decyzji następuje z końcem miesiąca następującego po miesiącu, w którym wystąpiło zdarzenie, lub w którym senior uzyskał świadczenie, o którym mowa

w art. 4, chyba że w decyzji o przyznaniu bonu senioralnego określony jest wcześniejszy termin zakończenia realizacji usług wsparcia w ramach bonu senioralnego.

8. Wygaśnięcie decyzji o przyznaniu bonu senioralnego stwierdza wójt (burmistrz, prezydent miasta) w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 32. 1. Uprawniony, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 2, jest obowiązany do zwrotu gminie równowartości nienależnie zrealizowanego bonu senioralnego przyznanego na rzecz seniora, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji nakazującej zwrot. O zwrocie orzeka wójt (burmistrz, prezydent miasta) w drodze decyzji administracyjnej.

2. Jeżeli do przyznania bonu senioralnego doszło w wyniku wprowadzenia organu w błąd przez uprawnionego, jest on obowiązany do uiszczenia na rzecz gminy dwukrotności kwoty, o której mowa w ust. 1.

3. W przypadku stwierdzenia we wznowionym postępowaniu, że do wydania decyzji o przyznaniu bonu senioralnego doszło wskutek wprowadzenia w błąd przez seniora lub uprawnionego, wójt (burmistrz, prezydenta miasta) uchyla tę decyzję z mocą od dnia, kiedy stała się wykonalna.

4. Od wartości nienależnie zrealizowanego bonu senioralnego są naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie, chyba że realizacja bonu senioralnego była następstwem błędu podmiotu realizującego bon senioralny.

5. Należności z tytułu nienależnie zrealizowanego bonu senioralnego ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym decyzja o zwrocie równowartości nienależnie zrealizowanego bonu senioralnego stała się ostateczna.

Art. 33. 1. Podmioty i osoby realizujące zadania określone w ustawie przetwarzają dane osobowe osób, do których stosuje się ustawę, w zakresie i w celu niezbędnym do realizacji zadań wynikających z ustawy.

2. Zabezpieczenia stosowane przez administratora danych w celu ochrony danych osobowych polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

3. Podmioty i osoby realizujące zadania określone w ustawie obowiązane są do zachowania w tajemnicy wszelkich informacji i danych, które uzyskały przy wykonywaniu tych zadań, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Rozdział 4

Podmioty realizujące bon senioralny

Art. 34. 1. Realizacja bonu senioralnego stanowi zadanie zlecone gminy z zakresu administracji rządowej.

2. Organizację realizacji bonu senioralnego w gminie może określić rada gminy w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego.

3. Realizację bonu senioralnego wójt (burmistrz, prezydent miasta) może przekazać:

- 1) ośrodkowi pomocy społecznej lub innym jednostkom organizacyjnym, o których mowa w art. 111 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej;
- 2) centrum usług społecznych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818 oraz z 2025 r. poz. 620).

4. Realizację bonu senioralnego wójt (burmistrz, prezydent miasta) na podstawie umowy może zlecić:

- 1) domom pomocy społecznej,
- 2) ośrodkom wsparcia,
- 3) podmiotom tworzącym system szkolnictwa wyższego i nauki, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.⁴⁾),
- 4) organizacjom pozarządowym, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491, 1761 i 1940), z wyjątkiem partii politycznych, europejskich partii politycznych, związków zawodowych i organizacji pracodawców, samorządów zawodowych, fundacji utworzonych przez partie polityczne i europejskich fundacji politycznych,
- 5) podmiotom, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie,

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621 i 622.

- 6) innym podmiotom posiadającym status przedsiębiorstwa społecznego, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 806),
- 7) kołom gospodyń wiejskich, o których mowa w ustawie z dnia 9 listopada 2018 r. o kołach gospodyń wiejskich (Dz. U. z 2025 r. poz. 310),
- 8) podmiotom leczniczym w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 450, 620 i 637) prowadzącym działalność leczniczą,
- 9) podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia placówki zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku,
- 10) innym niż wskazane w pkt 9 podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie opieki nad osobami starszymi

– mając na względzie efektywną realizację celów ustawy.

5. Umowa, o której mowa w ust. 4, może przewidywać kary umowne, w szczególności za niewłaściwe świadczenie usług wsparcia na rzecz seniorów.

6. Przekazanie lub zlecenie realizacji bonu senioralnego jednostce organizacyjnej innej jednostki samorządu terytorialnego następuje na podstawie porozumienia między gminą a tą jednostką samorządu terytorialnego.

7. Zlecenie przez gminę realizacji bonu senioralnego podmiotom, o których mowa w ust. 4 pkt 3–10, nie może obejmować ustalania rodzaju usług wsparcia w ramach bonu senioralnego, w tym przeprowadzania weryfikacji wniosków.

8. Wybór podmiotów, o których mowa w ust. 4 pkt 3–10, do zlecenia zadania następuje w trybie otwartego, konkurencyjnego naboru, na zasadach i w trybie określonych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), z zastrzeżeniem przepisów odrębnych.

9. Do zlecania zadań podmiotom, o których mowa w ust. 4 pkt 4, stosuje się przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Art. 35. Wojewoda prowadzi wykaz podmiotów, o których mowa w art. 34 ust. 3 i 4, którym gmina przekazała lub zleciła realizację bonu senioralnego, zwany dalej „wykazem”.

Art. 36. 1. Wykaz jest jawny.

2. Wykaz obejmuje:

- 1) nazwę i adres siedziby podmiotu;

- 2) formę organizacyjno-prawną podmiotu;
- 3) dane kontaktowe podmiotu;
- 4) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo wskazanie dokumentu określającego status prawny podmiotu;
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu;
- 6) numer identyfikacyjny REGON podmiotu;
- 7) określenie obszaru, na jakim podmiot realizuje bon senioralny;
- 8) okres obowiązywania umowy na realizację bonu senioralnego;
- 9) wartość umowy, o której mowa w pkt 8.

3. Zgłoszenia do wykazu dokonuje gmina w terminie 14 dni od dnia zawarcia z podmiotem umowy na realizację bonu senioralnego.

4. Podmiot, o którym mowa w art. 34 ust. 3 i 4, realizujący bon senioralny, w terminie 7 dni od zaistnienia zmiany danych objętych wykazem informuje właściwą gminę o tych zmianach.

5. Gmina zgłasza wojewodzie zmiany danych objętych wykazem niezwłocznie, przy czym nie później niż w terminie 14 dni od dnia powzięcia informacji o zmianie.

6. Wojewoda prowadzi wykaz w postaci elektronicznej i na bieżąco aktualizuje dane zgłoszone w wykazie.

7. Wykaz udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu wojewódzkiego.

8. W Biuletynie Informacji Publicznej urzędu gminy udostępnia się wykaz w części dotyczącej podmiotów realizujących bon senioralny na terenie tej gminy.

Art. 37. 1. Podmioty, o których mowa w art. 34 ust. 3, realizujące bon senioralny oraz gminy są zobowiązane do sporządzania sprawozdań z zakresu zrealizowanych usług wsparcia w ramach bonu senioralnego.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, z zakresu zrealizowanych usług wsparcia w ramach bonu senioralnego:

- 1) sporządzone przez gminy – gminy przekazują wojewodzie,
 - 2) sporządzone przez podmioty, o których mowa w art. 34 ust. 3 – podmioty te przekazują gminie, a gmina przekazuje zbiorcze sprawozdanie wojewodzie
- w terminie do dnia 31 stycznia za rok poprzedni, w postaci elektronicznej.

3. Wojewoda sporządza zbiorcze sprawozdanie z zakresu zrealizowanych usług wsparcia w ramach bonu senioralnego za rok poprzedni i przekazuje je organowi do spraw polityki senioralnej, w postaci elektronicznej, w terminie do dnia 1 marca.

4. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1 i 3, przekazywane są dane dotyczące:

- 1) liczby osób, którym przyznano bon senioralny;
- 2) wysokości wydatków ponoszonych przez gminę na zapewnienie realizacji bonów senioralnych;
- 3) liczby seniorów, na rzecz których realizowane są bony senioralne, z uwzględnieniem informacji o wieku tych osób, liczbie godzin oraz rodzaju usług wsparcia w ramach bonu senioralnego określonych w art. 15 oraz przepisach wydanych na podstawie art. 16;
- 4) ustalonej przez gminę stawki wynagrodzenia za godzinę usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego;
- 5) oceny przez seniorów usług wsparcia w ramach bonu senioralnego.

5. Organ do spraw polityki senioralnej może prowadzić system teleinformatyczny obejmujący dane, o których mowa w art. 37 ust. 4, dla realizacji zadania, o którym mowa w art. 42 pkt 1. W takim przypadku gminy i wojewodowie przekazują na bieżąco dane do systemu teleinformatycznego, po zastosowaniu zapewnionych w systemie sposobów potwierdzenia pochodzenia oraz integralności przesłanych danych.

6. Prezes Rady Ministrów może, w drodze rozporządzenia, określić dodatkowe informacje, jakie mają zawierać sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 3 oraz dane przekazywane w trybie określonym w ust. 6, mając na względzie zapewnienie efektywnej polityki senioralnej.

7. Dane w systemie teleinformatycznym są przetwarzane przez organ do spraw polityki senioralnej w celu realizacji zadań określonych w art. 42.

8. Dane w systemie teleinformatycznym są przetwarzane przez wojewodów w celu realizacji zadań określonych w art. 43 pkt 4 i 6.

Rozdział 5

Osoby wykonujące usługi wsparcia

Art. 38. Usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego mogą być wykonywane przez osobę, która:

- 1) jest pełnoletnia;

- 2) posiada wykształcenie co najmniej średnie, średnie branżowe, zasadnicze branżowe lub zasadnicze zawodowe;
- 3) nie jest małżonkiem, krewnym albo powinowatym do drugiego stopnia seniora;
- 4) nie jest oddzielnie zamieszkującym małżonkiem lub byłym małżonkiem, wstępnym ani zstępnym seniora;
- 5) daje rękojmię prawidłowego wykonywania usług wsparcia w ramach bonu senioralnego, w tym posiada stan zdrowia pozwalający na świadczenie usług wsparcia, potwierdzony orzeczeniem lekarskim;
- 6) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu, przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości, przeciwko rodzinie i opiece, przeciwko czci i nietykalności cielesnej lub przeciwko mieniu na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383), co potwierdza aktualnym zaświadczeniem z Krajowego Rejestru Karnego;
- 7) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za złożenie fałszywego oświadczenia, o którym mowa w art. 11 ust. 2;
- 8) w ciągu ostatnich 10 lat ukończyła z wynikiem pozytywnym szkolenie przygotowujące do pracy z osobami starszymi z niezaspokojonymi potrzebami w zakresie podstawowych czynności życia codziennego, w tym ukończyła szkolenie z zakresu udzielania pierwszej pomocy medycznej, albo posiada kwalifikacje niezbędne do wykonywania zawodu opiekuna osoby starszej, opiekuna w domu pomocy społecznej, asystenta osoby niepełnosprawnej, opiekuna medycznego, pielęgniarke.

Art. 39. 1. Osoba, o której mowa w art. 38, wykonująca w imieniu gminy lub podmiotu, któremu gmina przekazała lub zleciła realizację bonu senioralnego, usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego, posiada wydaną przez tę gminę legitymację.

2. Prezes Rady Ministrów może, w drodze rozporządzenia, określić wzór legitymacji, o której mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa seniorów.

Art. 40. 1. Szkolenie przygotowujące do pracy z osobami starszymi z niezaspokojonymi potrzebami w zakresie podstawowych czynności życia codziennego obejmuje co najmniej 30 godzin zajęć w formie stacjonarnej z elementami praktycznymi.

2. Zagadnienia wchodzące w zakres szkolenia, o którym mowa w ust. 1, obejmują w szczególności:

- 1) organizację opieki nad seniorem;

- 2) sytuację prawną osób starszych, w tym ich uprawnienia;
- 3) podstawy metodyki pracy opiekuńczej, w tym świadczenia usług wsparcia w ramach bonu senioralnego, o których mowa w art. 15, oraz przepisach wydanych na podstawie art. 16;
- 4) podstawy psychologii i socjologii w opiece nad seniorem, w tym właściwej komunikacji;
- 5) praktyczne aspekty wykonywania czynności opiekuńczych oraz związanych z aktywizacją społeczną, w tym na rzecz osób starszych z chorobami otępiennymi;
- 6) udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

3. Prezes Rady Ministrów może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowe zasady, program i szczegółowy sposób prowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie prawidłowo wykwalifikowanej kadry do świadczenia usług na rzecz osób starszych.

4. Po ukończeniu szkolenia, o którym mowa w ust. 1, z wynikiem pozytywnym, podmiot realizujący szkolenie wystawia uczestnikowi szkolenia imienne zaświadczenie (certyfikat) potwierdzające odbycie szkolenia wraz ze wskazaniem zagadnień wchodzących w jego zakres oraz miejscem i terminem szkolenia. Zaświadczenie jest ważne przez 10 lat od dnia zakończenia szkolenia.

5. Nadzór nad prawidłową realizacją szkoleń sprawuje wojewoda. O stwierdzonych nieprawidłowościach wojewoda niezwłocznie zawiadamia organ do spraw polityki senioralnej oraz Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości.

Art. 41. 1. Szkolenie, o którym mowa w art. 40, prowadzą podmioty wpisane do rejestru podmiotów, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2025 r. poz. 98), prowadzące szkolenia i przygotowujące zawodowo dorosłych do pracy z osobami starszymi z niezaspokojonymi potrzebami w zakresie podstawowych czynności życia codziennego. Podmioty te oznaczają się w rejestrze jako podmioty prowadzące szkolenia w zakresie świadczenia usług wspierających dla seniorów.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, na wezwanie organu do spraw polityki senioralnej, wojewody lub Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości przedkłada w oznaczonym w wezwaniu terminie, nie krótszym niż 7 dni, sprawozdanie z działalności szkoleniowej za wskazany w wezwaniu okres. Nieprzedłożenie sprawozdania w terminie może stanowić podstawę do wykreślenia podmiotu z rejestru, o którym mowa w ust. 1.

3. Organ do spraw polityki senioralnej może przyznawać podmiotom, o których mowa w ust. 1, na oznaczony okres, certyfikaty potwierdzające wyróżniający poziom szkolenia

przygotowującego do pracy z osobami starszymi z niezaspokojonymi potrzebami w zakresie podstawowych czynności życia codziennego. Informację o przyznaniu certyfikatu zamieszcza się w rejestrze, o którym mowa w ust. 1.

4. Szczegółowe zasady i tryb przyznawania certyfikatów, o których mowa w ust. 3, określa w drodze rozporządzenia Prezes Rady Ministrów, mając na względzie zapewnienie wysokiego poziomu usług szkoleniowych przygotowujących do pracy z osobami starszymi przy zaspokajaniu ich potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego.

Rozdział 6

Zadania z zakresu bonu senioralnego

Art. 42. Do zadań organu do spraw polityki senioralnej należy:

- 1) monitorowanie i koordynowanie procesu realizacji ustawy;
- 2) upowszechnianie informacji o realizacji ustawy;
- 3) podejmowanie działań służących zapewnianiu odpowiedniej jakości usług wsparcia w ramach bonu senioralnego oraz jakości szkoleń przygotowujących do pracy z osobami starszymi z niezaspokojonymi potrzebami w zakresie podstawowych czynności życia codziennego.

Art. 43. 1. Do zadań wojewody należy:

- 1) prowadzenie wykazu;
- 2) opracowywanie sprawozdań z realizacji ustawy;
- 3) realizacja wniosków o przyznanie dotacji z budżetu państwa, o których mowa w art. 46 ust. 3;
- 4) nadzór nad prawidłową realizacją bonu senioralnego;
- 5) nadzór nad prowadzeniem szkoleń przygotowujących do pracy z osobami starszymi z niezaspokojonymi potrzebami w zakresie podstawowych czynności życia codziennego;
- 6) przekazywanie organowi do spraw polityki senioralnej danych sprawozdawczych w trybie i na zasadach określonych w art. 37.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, wojewoda przeprowadza kontrole z własnej inicjatywy lub na wniosek organu do spraw polityki senioralnej.

3. Do nadzoru i kontroli, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej o nadzorze i kontroli przez wojewodę.

Art. 44. Do zadań gminy należy:

- 1) realizacja bonu senioralnego;

- 2) dokonywanie zgłoszeń do wykazu oraz zgłoszeń zmiany danych objętych wykazem;
- 3) przekazywanie wojewodzie danych sprawozdawczych w trybie i na zasadach określonych w art. 37.

Rozdział 7

Finansowanie bonu senioralnego

Art. 45. Bon senioralny i koszty jego obsługi są w całości finansowane z budżetu państwa.

Art. 46. 1. Gmina otrzymuje dotacje celowe z budżetu państwa na finansowanie zadań wynikających z ustawy, w wysokości 100 %, na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych.

2. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 1, w przypadku organu właściwego wynoszą:

- 1) 3% otrzymanej dotacji na bon senioralny;
- 2) 50,00 zł od rozpatrzonego wniosku o przyznanie bonu senioralnego.

3. Gmina składa wojewodzie wnioski o przyznanie dotacji co kwartał, w terminie do 15. dnia miesiąca poprzedzającego dany kwartał.

4. Dotacje na dany kwartał są przekazywane gminom przez wojewodę, na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 3, w miesięcznych ratach płatnych do 10. dnia miesiąca. Nadpłata dotacji za kwartał może być zaliczana na poczet dotacji należnej w kwartale następnym, z wyjątkiem nadpłaty za dany rok, która podlega zwrotowi na rachunek właściwego urzędu wojewódzkiego w terminie do dnia 20 stycznia następnego roku. Zwrot nadpłaconej dotacji następuje według stanu na dzień 31 grudnia roku budżetowego.

5. Jeżeli w wyniku połączenia lub podziału gmin nastąpiły zmiany w podstawie obliczania kwoty dotacji, wojewoda uwzględnia te zmiany od pierwszego dnia następnego miesiąca po ich wejściu w życie.

Art. 47. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przedstawia wojewodzie, w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po kwartale, rozliczenie dotacji z wyodrębnieniem liczby i wartości zrealizowanych świadczeń wsparcia w ramach bonu senioralnego, sporządzone narastająco za okres od dnia 1 stycznia do dnia kończącego dany kwartał z tym, że zapotrzebowanie na dotację ustala się jako sumę tego zapotrzebowania obliczonego odrębnie dla każdego kwartału.

2. Wojewodowie przedstawiają organowi do spraw polityki senioralnej zbiorcze rozliczenie dotacji do końca miesiąca następującego po każdym kwartale.

3. Prezes Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania, a także tryb przekazywania dotacji celowej, o której mowa w art. 46 ust. 1,
- 2) wzór wniosku, o którym mowa w art. 46 ust. 3,
- 3) zakres informacji zawartych we wniosku, o którym mowa art. 46 ust. 3, oraz w rozliczeniu dotacji, o którym mowa w ust. 1 i 2

– mając na względzie konieczność zapewnienia jednolitości danych przekazywanych na potrzeby przyznawania i rozliczania tej dotacji.

Rozdział 8

Gminne usługi wsparcia

Art. 48. 1. Gmina może zapewnić dodatkowe godziny usług wsparcia lub dodatkowe, ponad określone w art. 15 ust. 1–6, rodzaje usług wsparcia na rzecz seniorów, na zasadzie odpłatności. Należy to do zadań własnych gminy.

2. Dodatkowe godziny lub rodzaje usług wsparcia, o których mowa w ust. 1, mogą być wykonywane przez te same osoby, które wykonują na rzecz seniora usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, rada gminy określa, w drodze uchwały będącej aktem prawa miejscowego, warunki odpłatności za dodatkowe godziny wsparcia oraz warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat lub rozłożenia ich na raty, jak również zasady i tryb pobierania tych opłat.

4. W sprawie przyznania dodatkowych godzin usług wsparcia lub dodatkowych rodzajów usług na rzecz seniora rozstrzyga, na wniosek, wójt (burmistrz, prezydent miasta) w drodze decyzji administracyjnej. Decyzja o przyznaniu dodatkowych usług wsparcia lub dodatkowych rodzajów usług wsparcia na rzecz seniora określa ich wymiar i rodzaj oraz wysokość opłat i sposób ich uiszczania bądź częściowo lub całkowicie zwalnia z opłat albo rozkłada je na raty.

5. Rozstrzygnięcie w sprawie, o której mowa w ust. 4, może zostać wydane w decyzji wraz z rozstrzygnięciem w sprawie przyznania bonu senioralnego.

6. Od decyzji, o której mowa w ust. 4 i 5, przysługuje odwołanie do samorządowego kolegium odwoławczego.

7. Gmina może zapewnić na zasadach odpłatności usługi wsparcia także dla osób starszych niebędących seniorami. Przepisy ust. 1, ust. 3 i 4 oraz ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 9

Administracyjne kary pieniężne

Art. 49. 1. Kto nie realizuje zaleceń pokontrolnych z kontroli, o której mowa w art. 43 ust. 2 i 3, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 100 000 zł.

2. Kto prowadzi szkolenia przygotowujące do pracy z osobami starszymi z niezaspokojonymi potrzebami w zakresie podstawowych czynności życia codziennego w ramach bonu senioralnego bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 41 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 50 000 zł.

3. Kto wystawia zaświadczenia (certyfikaty), o których mowa w art. 40 ust. 4, z naruszeniem przepisów ustawy, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 500 000 zł.

4. Kto będąc do tego zobowiązanym nie świadczy w ramach bonu senioralnego usług wsparcia, o których mowa w art. 15, podlega karze pieniężnej w wysokości od 200 do 200 000 zł.

5. Kto świadczy usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego z naruszeniem niniejszej ustawy lub przepisów rozporządzenia, o którym mowa w art. 16, podlega karze pieniężnej w wysokości od 200 do 50 000 zł.

6. Kto wprowadza w błąd przy dokonywaniu oceny poziomu niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego seniora, o której mowa w art. 10 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 200 do 20 000 zł.

Art. 50. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 49, wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy wojewoda.

2. Wysokość kary, o której mowa w art. 49, ustala wojewoda.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. Od nieuiszczonych w terminie kar pieniężnych pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie.

5. Egzekucja kar pieniężnych wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 4, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

6. Wpływy z tytułu kar pieniężnych nakładanych na podstawie art. 49 stanowią dochód budżetu państwa.

7. Kary pieniężne nakładane na podstawie art. 49 wpłacane są na rachunek bieżący dochodów urzędu wojewódzkiego.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 51. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620 i 680) w art. 21 po pkt 38 dodaje się pkt 38a w brzmieniu:

„38a) wartość bonu senioralnego oraz gminnego świadczenia w postaci usług wsparcia w opiece nad osobami starszymi, o których mowa w ustawie o bonie senioralnym;”.

Art. 52. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. 2025 r. poz. 98) w art. 6a po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, podmiotu świadczącego usługi szkoleniowe, o których mowa w art. 40 ustawy z dnia ... o bonie senioralnym (Dz. U.), przygotowujące do pracy z osobami starszymi z niezaspokojonymi potrzebami w zakresie podstawowych czynności życia codziennego, Agencja dokonuje po zasięgnięciu opinii organu do spraw polityki senioralnej dotyczącej spełnienia przez podmiot warunków, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do tych usług rozwojowych. Jeżeli organ do spraw polityki senioralnej nie wyrazi opinii w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, obowiązek zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.

2b. W przypadku wpisu podmiotu, o którym mowa w ust. 2a, przy ocenie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się art. 40 ust. 1 i 2 ustawy o bonie senioralnym oraz przepisy wydane na podstawie art. 40 ust. 3 tej ustawy.”.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

Art. 53. 1. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi do 60 637,65 mln zł:

- 1) 2026 r. – do 500,00 mln zł;
- 2) 2027 r. – do 3 000,00 mln zł;
- 3) 2028 r. – do 4 000,00 mln zł;
- 4) 2029 r. – do 6 088,23 mln zł;
- 5) 2030 r. – do 6 292,06 mln zł;

- 6) 2031 r. – do 6 554,71 mln zł;
- 7) 2032 r. – do 6 820,21 mln zł;
- 8) 2033 r. – do 8 823,00 mln zł;
- 9) 2034 r. – do 9 134,19 mln zł;
- 10) 2035 r. – do 9 425,25 mln zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu kosztów związanych z obsługą realizacji zadań wynikających z ustawy.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz dokonania oceny wykorzystania danego limitu według stanu na koniec każdego roku jest dysponent części budżetu państwa, z której pokrywane są koszty obsługi organu do spraw polityki senioralnej.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego jest dysponent części budżetu państwa, z której pokrywane są koszty obsługi organu do spraw polityki senioralnej.

Art. 54. 1. W 2026 r. wnioski o bon senioralny można składać od dnia 1 września do dnia 30 września.

2. W 2027 r. i 2028 r. wnioski o bon senioralny można składać od dnia 1 lutego do dnia 31 marca.

3. W latach 2026-2028 organ do spraw polityki senioralnej określa wysokość rocznej dotacji dla gmin, proporcjonalnie do liczby osób mieszkających w gminie, które ukończyły 75. rok życia na dzień 1 stycznia, uwzględniając limit wydatków, o którym mowa w art. 53. Organ do spraw polityki senioralnej informuje gminy o wysokości dotacji w terminie do dnia 1 lutego.

4. Jeżeli wartość wniosków o bon senioralny w gminie jest mniejsza, niż wartość dotacji, o której mowa w ust. 3, organ do spraw polityki senioralnej może odpowiednio zwiększyć wysokość dotacji dla gmin, w których wartość wniosków o bon senioralny jest większa od wartości dotacji.

5. W latach 2026-2028 wójt (burmistrz, prezydent miasta) załatwia wnioski o bon senioralny, przyznając bon senioralny łącznie do wysokości dotacji, o której mowa w ust. 3. Jeżeli wartość wniosków o bon senioralny w gminie, spełniających kryteria przyznania bonu senioralnego określone w niniejszej ustawie, jest w danym roku większa, niż wysokość dotacji, o której mowa w ust. 3, wójt (burmistrz, prezydent miasta) załatwia wnioski uwzględniając dodatkowo pilność potrzeb seniora w zakresie podstawowych czynności życia codziennego,

jego wiek i stan zdrowotny, oraz kolejność złożonych w gminie wniosków w danym okresie, o którym mowa w ust. 1 i 2.

6. Bieg terminu, o którym mowa w art. 26, rozpoczyna się po upływie terminu na składanie wniosków, o którym mowa w ust. 1 i 2.

Art. 55. Podmioty świadczące usługi szkoleniowe, o których mowa w art. 40 ustawy, przygotowujące do pracy z osobami starszymi z niezaspokojonymi potrzebami w zakresie podstawowych czynności życia codziennego, wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w art. 52, przed wejściem w życie niniejszej ustawy, podlegają zaopiniowaniu przez organ do spraw polityki senioralnej z urzędu lub na wniosek Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości bądź wojewody.

Art. 56. 1. Ewaluacja nastąpi po 3 latach od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Ewaluacja zostanie przeprowadzona na podstawie informacji określonych w sprawozdaniach, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 3.

Art. 57. W celu zapewnienia wdrożenia niniejszej ustawy, w szczególności przygotowania gmin do realizacji bonu senioralnego, Rada Ministrów ustanowi program wieloletni. Przepis art. 136 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2024 r. poz. 1530 z późn. zm.) stosuje się odpowiednio.

Art. 58. Pierwsza weryfikacja kryterium dochodowego określonego w art. 3 ust. 2 oraz w art. 5 ust. 4 następuje odpowiednio z dniem 1 marca 2026 r. oraz z dniem 1 stycznia 2027 r.

Art. 59. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r., z wyjątkiem art. 17 ust. 1 i 2, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2026 r.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
REDAKCYJNYM I LEGISLACYJNYM

Aleksandra Ziuzia

Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

/- podpisano elektronicznie/